

Pastor dr. IOAN BRIE

Biserica EMANUEL, Sibiu

Lumea de dincolo (3)

Lecția 3: Învierea morților

În edițiile trecute ale studiului nostru, în contextul temei despre lumea de dincolo, am scris despre nașterea omului, viața de pe pământ, moartea fizică și starea dintre moarte și înviere (starea intermediară). Evenimentul prin care se va pune capăt stării intermediare este învierea morților. În continuarea studiului nostru vom aprofunda învățătura biblică despre învierea morților. Obiectul nostru nu este să ne referim la miracolul învierii din morți a unora care au înviat în vremea VT sau în vremea misiunii lui pământești a Domnului Isus sau a apostolilor, ci să aprofundăm adevărul biblic despre învierea viitoare.

1. CE ESTE ÎNVIEREA MORȚILOR

Vom defini învierea prin referința la moarte. Moartea fizică presupune despărțirea trupului de suflet prin încetarea funcțiilor biologice ale corpului omenesc. Duhul de viață este luat de Dumnezeu, sufletul este așezat în locul potrivit stării spirituale în care omul a trăit pe pământ, iar trupul este pus în mormânt. Învierea este repunerea trupului, a duhului și a sufletului împreună prin readucerea la viață a trupului fizic. Termenul grecesc pentru înviere este *anastasis*, care înseamnă ridicare din nou. Prin urmare, învierea este o ridicare din nou a omului decedat și reșezarea lui în starea dinainte de moarte. În mod sigur că învierea presupune modificări esențiale între condiția avută în viața dinainte de moarte și cea de după înviere. Despre aceste diferențe vom scrie mai târziu.

2. ÎNVIEREA MORȚILOR ESTE O ÎNVĂȚĂTURĂ BIBLICĂ

Învierea morților este una dintre doctrinele fundamentale ale Bibliei. Dacă nu există învierea morților, atunci nu mai există nici judecata viitoare, nici Iadul, nici Raiul, nici Hristos și nici mântuirea. Învățătura despre învierea viitoare nu este o legendă extra-biblică sau o învățătură desprinsă din tradiție sau o expresie a speranței umane izvorâtă din aspirația spre o

condiție mai bună a existenței. Doctrina învierii este puternic afirmată de textele Bibliei.

a) Învierea morților în textele Vechiul Testament. În VT avem multe texte în care se face trimitere la învierea viitoare. Cele mai importante dintre ele sunt: Isaia 26.19; Daniel 12.2; Ezechiel 37.12-14; Iov 19.25; Psalmul 49.15. Din motive de spațiu ne limităm doar la a indica trimiterele biblice. În esență, textele indicate anterior afirmă existența evenimentului învierii viitoare. Învierea este înțeleasă ca izbăvirea lui Dumnezeu pentru cei credincioși. VT nu ne dă detalii prea multe despre învierea celor credincioși și a celor necredincioși. Este afirmată doar existența acestui eveniment escatologic major fără să ne fie indicate prea multe detalii. Aceste detalii urmau să fie revelate în NT. Mai trebuie să observăm că în Vechiul Testament sunt consemnate miracole ale învierii dintre cei morți, miracole care anticipă învierea viitoare.

b) Învierea morților în Noul Testament. Textele în care se reflectă doctrina învierii sunt foarte numeroase. Domnul Isus a învățat despre învierea viitoare. El a spus ca va veni o zi a învierii, când toți cei morți vor învia. La înviere vor fi înviați atât cei credincioși, cât și cei necredincioși (Matei 22,23-27; Ioan 5,25-29; Ioan 6,39-40). Pe lângă referințele Domnului Isus despre învierea viitoare, cuvântările apostolilor și scrierile lor conțin referințe consistente la învățătura despre înviere. Apostolul Petru a afirmat adevărul despre înviere în

predica de la Cincizecime, Pavel în predica din Atena și în cadrul apărării din fața lui Festus (Fapte 26,8). Literatură epistolară paulină conține texte foarte grăitoare pentru doctrina învierii viitoare, cum ar fi: 1Corinteni 15, 1-58; 1Tes 4,13-16; Romani 6,5; Romani 8,8-11. Învățătura despre înviere o regăsim și la Petru (1Petru 1,3; 1,21; 3,18) și la Ioan (Apocalipsa 20, 1-15).

3. ÎNVIEREA LUI ISUS ESTE GARANȚIA ÎNVIERII MORȚILOR

În 1Corinteni 15,12-26 Pavel arată că învierea lui Isus din morți reflectă nu doar că există o înviere a morților, ci și că învierea lui Isus reprezintă garanția învierii viitoare. Pavel întreabă retoric: „iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților?” (1 Corinteni 15:12). După ce explică raportul dintre învierea lui Isus, credința creștină și învierea viitoare, Pavel concludă cu declarația: „după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos” (1 Corinteni 15:22-23). Prin urmare faptul că Isus a înviat reprezintă o garanție că fiecare om care va trece prin experiența morții fizice va avea parte de experiența învierii viitoare. Pe lângă faptul că învierea lui Isus este garanția învierii viitoare, învierea